

DÀNH THỜI GIỜ PHỤC VỤ ..

Ông bà Hélène và Charles Lafond - người Pháp - ở tuổi về hưu. Về hưu nhưng không nhàn rỗi "ăn không ngồi rồi", bởi lẽ ông bà dành trọn thời giờ cho con cháu và cho người khác. Chính ông bà nói về kinh nghiệm này như sau.

Vợ chồng chúng tôi có căn nhà ở miền quê, nơi mà 5 đứa con chúng tôi đã lập gia đình có thể tự do lui tới với con cái chúng. Các cháu thường mong về nhà Ông Bà để chạy nhảy, chơi đu, tắm hồ, hoặc nô đùa với "chú chó cô mèo"! Đối với chúng tôi, về hưu không hẳn là khoanh tay ngồi chơi, nhưng là dẫn thân phục vụ người khác.

Lúc còn ở tuổi hoạt động, công ăn việc làm chiếm hết thời giờ khiến chúng tôi luôn sống trong lo âu. Chúng tôi bị căng thẳng vì phải đối phó với không biết bao nhiêu vấn đề do nghề nghiệp mang lại. Giờ đây về hưu, chúng tôi dâng hiến thời giờ để phục vụ Giáo Hội. Ngày xưa, các Linh Mục thường quán xuyến mọi chuyện và giáo dân ít có việc làm, không có chỗ đứng. Ngày nay, giáo dân được mời gọi tham gia vào các công tác mục vụ và chia sẻ hoạt động trong Hội Đồng Giáo Xứ. Ngày nay, danh xưng tín hữu Kitô không có nghĩa chỉ đi nhà thờ tham dự Thánh Lễ và lãnh các Bí Tích, mà còn hơn thế nữa. Danh xưng tín hữu Kitô gắn liền với việc dẫn thân phục vụ. Mỗi giáo dân lãnh nhận công tác tông đồ tùy theo khả năng và thời giờ của mình.

Về phần chúng tôi, hai vợ chồng giúp giáo xứ trong việc dạy giáo lý, cử hành các đám táng, chuẩn bị Thánh Lễ, bài hát và quét dọn nhà thờ nữa. Chúng tôi làm công tác ông từ giữ nhà thờ. Thêm vào đó, hằng năm chúng tôi tháp tùng các đoàn tín hữu hành hương tiến về đền thờ Đức Bà Thánh Tâm ở Issoudun, miền Trung nước Pháp.

Thật là niềm vui lớn lao khi chúng tôi có thể dành thời giờ cho các công tác phục vụ, cởi mở đón tiếp người khác. Nhờ vậy, chúng tôi không rơi vào tình trạng khép kín, sống ủ rũ buồn sầu với những vấn đề riêng tư. Chúng tôi hân hoan sống mối tương quan với các anh chị em đồng loại, theo như thánh ý THIÊN CHÚA muốn: tất cả đều là con cái của cùng một CHA trên trời. Chúng tôi không so đo tính toán, cân nhắc hơn thiệt trong những món quà trao đi trả lại hàng ngày.

Cạnh nhà chúng tôi có một bà cụ đơn cô và bệnh hoạn. Chúng tôi thường lấy xe đưa bà cụ đi khám bác sĩ hoặc đi mua thuốc. Khi cần chúng tôi đưa bà đi mua sắm hoặc làm các dịch vụ cần thiết. Thỉnh thoảng chúng tôi không quên đưa bà cụ đi tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật và các Lễ Trọng. Có những người dùng điện thoại để giải bày tâm sự với chúng tôi. Chúng tôi lắng nghe khó khăn của họ.

Có bà kia sống một mình, cảm thấy quá cô đơn, bà điện thoại cho chúng tôi nói chuyện hàng giờ. Chúng tôi tránh không hòa theo ý tưởng đen tối của bà. Trái lại, chúng tôi cố gắng tìm cách đưa bà ra khỏi tình

trạng tuyệt vọng. Chúng tôi khơi dậy trong bà ước muốn tích cực và khuyến khích bà thực hiện các nghĩa cử cao đẹp.

Mấy người hàng xóm thường ghé nhà thăm chúng tôi. Chúng tôi mời họ ăn bánh uống nước và chuyện trò vui vẻ. Đó là cử chỉ nhỏ nhất nhưng biểu lộ tâm tình hiếu khách và lòng nhân hậu. Đây cũng là cử chỉ nói lên niềm Hy Vọng và Đức Tin của các tín hữu Công Giáo sống đạo chân thành.

Vâng đúng thế, chúng tôi ở tuổi về hưu nhưng không sống nhàn rỗi. Chúng tôi dành thời giờ để yêu thương, phục vụ và gieo rắc niềm vui nơi môi trường đang sống. Sống như thế đối với chúng tôi quả là món quà quý hiếm trao tặng tha nhân và là lời cảm tạ dâng lên THIÊN CHÚA mỗi ngày.

... "Lạy Chúa chúc tụng Ngài là THIÊN CHÚA tổ tiên chúng con, xin dâng lời khen ngợi suy tôn muôn đời. Chúc tụng danh

thánh Ngài vinh hiển. Chúc tụng Chúa trong thánh điện vinh quang. Chúc tụng Chúa trên ngôi báu cửu trùng. Chúc tụng Chúa đi, hỡi phàm nhân dương thế. Chúc tụng Chúa đi, tư tế phụng thờ Ngài. Chúc tụng Chúa đi, tôi tớ phục vụ Người. Chúc tụng Chúa đi, hồn thiêng hàng công chính. Chúc tụng Chúa đi, người thánh kẻ khiêm nhường. Hãy tạ ơn Chúa vì Chúa nhân từ, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương. Hỡi tất cả những ai kính sợ Chúa, hãy chúc tụng THIÊN CHÚA là Thần các thần, hãy dâng lời tạ ơn và ca tụng, vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương" (Sách Daniel 3, 52-90).

("Annales d'Issoudun", Septembre/1999, trang 20-21).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt